

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Quænam Sanctæ ægrotæ respuerint medicinam ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

consuleretur, à Domino redemptio anima non daretur. Nam si aliquando valetudo gravis debilia genua fatigaret, ita ut ad vigilias Post-humini exurgere non valeret, orando & psallendo in stratu suo non desinebat. Si lingua præ siti siccaretur, cordis intima rugiebant, ne silentio eius hostis anima diabolus letaretur, aut in opere DEI vir sanctus negligens inueniretur. In Prato Spirituali legimus de Myrogene hydropico, & Barnaba Anachoreta, cuius pedi arundinis festuca infixæ est, qui ambo malè affecti, nec medicum, nec medicamenta admiserunt. Hos tales imitati sunt Religiosi illi, de quibus his verbis Umberto: Nota, quòd quidam Religiosi ex magno sanctitatis feruore, non curant uti medicinalibus, reputantes id carnalitatem: & imitari volentes B. Agatham, qua dixit: Medicinam carnalem numquam corpori meo exhibui.

Hoc in femina exemplum aliæ quoque sanctæ feminae sunt imitatae; & quidem illæ, quæ in delicijs enutritæ, ad sanctitatem transierunt. Quarum exempla tantò sunt fortiora, quantò in sexu imbecilliore splenderunt. Paula Romana, mensè Iulio, feruentissimis æstibus incidit in ardorem febris, & post vitæ desperationem, cum Dei misericordiâ respirasset, & medici suaderent, saltem tenui & parco vino, ob respirationem opus esse, ne aquam bibens, in hydropem verteretur; S. Hieronymus clam Epiphanium Episcopum rogauit, ut eam moneret, immò compelleret vinum bibere. Quid S. femina fecit? an consilio medicorum, autoritate Episcopi, occasione morbi, vino inhiavit? Nequaquam. Illa, inquit S. Hieronymus, ut erat prudens & solertis ingenij, statim sensit insidias; & subridens, mentem esse quod ille diceret intinuit. Quid plura: cum beatus Pontifex, post multa hortamenta exisset foras, quærenti mihi, quid egisset, respondit: Tantum profeci, ut seni homini panem persuaserit, ne vinum bibam. De Galla nobilissima puella Romana, refert S. Gregorius, eam studio sanctioris vitæ monasticæ, respuisse conjugij medicinam, quam medici suadebant; ex ignea corporis conspersione, & morbos & barbam prædicentes, quæ quantum faciem virilem ornat, tantum muliebrem deuenustat. Nec vana fuit prædictio medicorum, nam & barba illi nata est, & vlcus cancri mamillam inuasit. Sed pluris illa fecit mentis, quam corporis integritatem. Quemad-

Ioan. Euirat.
in Prat. c. 8.
& 10.

Vmbert. cap.
123. in regul.
S. Aug. c. 19.

IV.

S Hieronym.
epist. 7. de
Eustoch.

S. Greg. lib. 4.
dial. cap. 13.

Pallad. hist.
Laut. c. 143.

modum & Siluania virgo, quæ apud Palladium, hæc de seipsa narrat: *Præter extrema manuum mearum, non pes meus aquam tetigit, non vultus, neq; ullum ex membris meis; etiamsi me varia inuaserint agritudines. Et cum à medicis cogerer uti balneo, non induxi in anum carnem reddere debitum; non in lecto quiescens, non lectica usquam gestata ingrediens.* Ad quid his talibus feminis, & sanctis illis viris morbus? ad mortificationem carnis, & ut dolorem dolori adderent, maioremque patientiam exercerent. Sed ante omnes mirabilis exempli est Gorgonia, S. Gregorij Nazianzenis soror, quæ abreptione & raptatione vehiculi, ob mularum furorē fracta, immò multis partibus concisa medicum recusat, ut ipse S. Gregorius testatur. Quæ autem hoc de causa fecit? duas indicat S. Pater. Prima est, quòd ob modestiæ virtutem oculos & manus virorum erubesceret. Altera, quòd ab eo solo, cuius permissu in eam calamitatem incidere, salutem quaereret.

S. Greg. Naz.
orat. II. v. 19.

.VI

V.

Atque hæc est non minima causa multorum morborum, ut homines discant, non in diuitijs, non in creaturis, non in humanis auxilijs omnem spem suam collocare; sed cogitationem fiduciamque suam altius mittant, & ad Deum, ad Diuos recurrant, qui & prompti sunt ad opitulandum, & his ipsis auxilijs de cælo suppeditatis, coram toto mundo, inlascunt; hisque ipsis etiam beneficijs homines trahunt, ad opem illorum inuocandam. Hoc est, quod supra dixi, Christum sanasse omnem languorem, & omnem infirmitatem. Vnde omnis turba quærebat eum tangere. Hoc est, quod ipse Christus palam indicauit, cum à discipulis interrogaretur: *Rabbi, quis peccauit, hic aut parentes eius, ut cæcus nasceretur?* Nam disertè respondit *IESUS: Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed ut manifestentur opera Dei in illo.* Quemadmodum, quando paralyticum surgere iussit, videntes turba timuerunt, & glorificauerunt Deum, qui dedit potestatem tantam hominibus. At cur opera Dei, quæ alibi vbique magna sunt & mirabilia, in morbis erant manifestanda? Nimirum magnum quid erat, Christum, quem omnes hominem esse videbant, credere Deum. Magnum quid erat, Christum, quem tanta hominum multitudo vidit in cruce expirasse, credere tertia die resurrexisse.

Matth. 4. 23.

Luc. 6. 19.

Ioan. 9. 2.

Matth. 9. 8.